

[Gert Petersen]

har måttet leve med en række andre skuffelser igennem det sidste halve års tid.

Ritt Bjerregaard (S):

Det var en interessant tale, hr. Poul Schlüter holdt her ved afslutningen af førstebehandling. Interessant, fordi den var en henvendelse til regeringen, som arbejdsministeren allerede har kommenteret, og selvfølgelig også, fordi det var en henvendelse til socialistisk folkeparti, som der i virkeligheden også er svaret på.

Når jeg har bedt om ordet, er det, fordi jeg har fået den opgave at være formand for det udvalg, der skal behandle de lovforslag, som vi her har haft første behandling af. Ligesom tidligere talere finder jeg det lidt besynderligt, at hr. Poul Schlüter allerede på nuværende tidspunkt mente at kunne afgøre, hvad resultatet af behandlingen i folketinget ville blive. Det undrer mig så meget desto mere, som jeg havde forventet, at netop hr. Poul Schlüter ville have udtrykt glæde over, at vi befandt os i en parlamentarisk situation, at tingene ikke var forhandlet færdig på forhånd, men at forslagene blev lagt åbent frem i folketinget til forhandling. Nu er der netop mulighed for igennem et udvalg i folketinget at præge det resultat, der skal komme ud af det. I stedet for hørte man hr. Poul Schlüter give udtryk for, hvad statsministeren eventuelt kunne have holdt af taler, hvis statsministeren havde fundet det passende.

Det undrede mig også, fordi jeg faktisk synes, at debatten i dag viste en meget bred, positiv holdning til de forslag, der er lagt frem af regeringen. Det var faktisk min opfattelse, at der var en særdeles stor vilje i folketinget til at gå ind i et konstruktivt udvalgsarbejde, og at der var en meget lille tilbøjelighed til at afgøre sagen allerede på nuværende tidspunkt.

Jeg håber og tror på, at det udvalgsarbejde, som vi nu går i gang med, vil resultere i en meget bred opslutning bag det forslag, der her er lagt frem.

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Poul Schlüters forsøg på at give denne debat historiens vingesus skal jeg blot gøre tre bemærkninger. For det første har jeg forstået, at vi behandler disse forslag hver for sig, og jeg har på SFs vegne givet udtryk for

vores holdning til forslaget om praktikpladsproblemet. For det andet er SF ikke forpligtet til at være enig med regeringen i ét og alt. For det tredje sagde jeg også, at jeg gik ud fra, at disse forslag skulle gøres til genstand for forhandling i folketinget. Derfor er der ingen basis for de bemærkninger, hr. Poul Schlüter kom med.

Jeg vil godt gå over til nogle bemærkninger til undervisningsministeren. Hun nævner, at hun ikke til Politiken har sagt, at det er de borgerlige partier, der har forårsaget, at man har trukket i land i forhold til forslagene fra februar. Nu har det ikke været muligt for mig at få fat på Politiken i læsestuen – jeg kan forstå, at ministeren har været før mig derinde – men jeg kan huske, at hun sagde, at der var faldet mange knubbete ord om kvotaordningen i februar måned, og det var en af baggrundene for, at man havde trukket forslaget. Jeg går ud fra, at hun her tænker på de borgerlige partier, i og med at de borgerlige partier var de eneste, der gav kvotaordningen knubbete ord med på vejen. Så medmindre ministeren har opfundet en ny definition på borgerlige partier, kan jeg ikke se andet, end at det står ved magt, at det er de borgerlige partier, der har forårsaget, at man har trukket forslaget.

Man nævner både fra ministerens og fra hr. Nørgaard Sørensens side arbejdsgiverbidraget. Jeg kan sige, at jeg er ikke døv, og jeg vil godt kommentere spørgsmålet. Man siger, man i princippet ønsker, at der skal være et større arbejdsgiverbidrag. Så forstår jeg ved Gud ikke, hvorfor man er så beskedden, når man fræsætter sine forslag. Den beskedenhed forstår jeg ganske enkelt ikke, specielt da ikke, når man på forhånd har lagt op til, at dette skal gøres til genstand for en forhandling. Når man forhandler, er det vel normalt, at man fremlægger sine forslag, som man selv ønsker dem, og at man så under forhandlingerne bøjer af. Det kan da ikke være meningen, at man på forhånd bøjer af. Det er da en dårlig forhandlingstaktik. Jeg forstår det ganske enkelt ikke.

Ministeren nævner, at kvotaordningen kan anvendes til en adgangsbegrænsning, og det er en af grundene til, at LO har været kritisk over for en kvotaordning. Jeg indrømmer, at der ligger et problem her, men vil dog gøre opmærksom på, at det principielt er et andet problem. Det er rigtigt, den kan anvendes til